

tempo

PL ISSN 0137-933X

Nr indeksu 350478

UKAZUJE SIĘ OD 1948 ROKU

CENA 3000 ZŁ

PONIEDZIAŁEK

KRAKÓW, 20 XII 1993

NR 196 (4230)

Lektura miłośników futbolu

„Herosi Mundiali”

Z tej książki można dowiedzieć się, albo sobie przypomnieć, mnóstwo interesujących rzeczy. Przykładowo, iż:

- rodowe nazwisko sławnego brazylijskiego skrzydłowego Pate-sko brzmiałoby znacznie swojsko, bo Barteczko;

- Marokańczyk Abderrazak Khari ustanowił w 1986 r. rekord świata, notując najkrótszy w historii MŚ występ. Grając przeciwko Polsce przebywał na boisku 27 sekund i nawet nie dotknął piłki;

- belgijski sędzia John Lange-nus znał biegle pięć języków;

- brazylijski bramkarz Gilmar był autorem książki zawierającej listy otrzymywane w trakcie kariery, głównie od pań;

- po rozstaniu się z włoską reprezentacją słynny trener Vittorio Pozzo został publicystą w „La Stampa”;

- najlepszy swego czasu na świecie „plaster”, Nobby Stiles, zakładał przed wyjściem na boisko szklą kontaktową, a zostawiał w szatni sztuczną szcękę;

- bramka zdobyta w 1984 roku przez Johna Barnesa uznana została jako najpiękniejszy gol strzelony w historii słynnej Maracanay;

- trener Omar Borrás przygotowywał do meksykańskich Igrzysk Olimpijskich urugwajskich... lekkoatletów, ucząc ponadto pływanie i koszykówki;

- jeden z najlepszych snajperów, jakich dochował się Meksyk,

Enrique Borja, był siostrzeńcem byłego prezydenta kraju, G. Díaza Ordaza;

- Szkot David Cooper stanął kiedyś przed sądem oskarżony o nieumyślne skaleczenie dziecka, trafionego w oko monetą rzuconą przez piłkarza;

- pierwszą w historii finałów MŚ czerwoną kartkę ujrzał niemiecki fizykoterapeuta, Erich De-user.

Ta wszystkie informacje stanowią ledwie cząstkę materiałów przez całe lata zbieranych przez ANDRZEJA GOWARZEWSKIEGO, a w 1990 roku wydanych jako ENCYKLOPEDIA PIŁKARSKICH MISTRZOSTW ŚWIATA. W ostatnich dniach ukazało się na księgarskich półkach jej drugie, uaktualnione i równocześnie poszerzone wydanie. W niektórych przypadkach uzupełnienie danych personalnych „HEROSÓW MUNDIALI” — taki tytuł nosi już ósmy najnowszy tom „ENCYKLOPEDII PIŁKARSKIEJ FUJI” — dotyczyło spraw najsmutniejszych ze smutnych. W ciągu ostatnich trzech lat odchodzili przecież niezapomniani piłkarze (Michał Meschi, Gunnar Gren), sędziowie (Helmut Kohl, Tofik Bachramow), czy zawodnicy, a później trenerzy (Ernst Happel). W stosunku do poprzedniej pozycji traktującej o MŚ, Gówarzewski poszedł wyraźnie dalej, prezentując teraz — i słusznie — również biogramy tych zawodników, którzy nie zagraли w finałach

zakończonych zdobyciem mistrzostwa świata przez ich narodowe drużyny, ale przyczynili się do tego poprzez występy w meczach eliminacyjnych.

Składając Czytelnikowi swą ostatnią ofertę wydawniczą, po raz kolejny autor dowiódł, że pod względem szczegółowości danych, a nade wszystko rzetelności w przedstawianiu futbolowych sylwetek jest po prostu światowej klasy specem, zdolnym wytrzymać konkurencję również na międzynarodowym forum. Wierzyć mi Państwo, żaden to z mej strony zabieg reklamowy, a szczerą prawdą. W styczniu bieżącego roku wydawca renomowanego miesięcznika angielskiego „World Soccer”, Keir Radnedge, przedstawił na łamach pisma listę najlepszych w historii piłkarskich ksiątek. Jeśli w rankingu Radnedge’a znalazło się miejsce dla Encyklopedii Gówarzewskiego, Andrzej ma pełne powody czuć się bez fałszywej skromności dumnym.

JERZY CIERPIATKA

PS. Zupełnie nieistotną drobnostką wydaje się natomiast wytknięcie Keirowi Radnedge błędu popełnionego w liście wystanym do Andrzeja Gówarzewskiego, a opublikowanym we wstępie do najnowszego tomu Encyklopedii. „Czy Pelle byłby zwycięskim bohaterem w 1958 czy w 1970 bez współpracy takich partnerów jak Bellini, Zito, Rildo czy Clodoaldo?” pyta Radnedge, w przeciwieństwie do Gówarzewskiego błędząc. Bo Rildo nie zagrał w finałach MŚ ’70 choćby minuty, co łatwo sprawdzić. Najlepiej w „Herosach Mundiali”...